

श्री जैनधर्मप्रकाशः

JAINA DHARMA PRAKASHA.

पुस्तक ८ भुं. लाटपद सुद १५ संवत् १९४८ अंक ३ को.

शादूलविक्रीडित.

कृत्वाहर्तृपूजनं यतिजनं नत्वा विदित्वांगमं ।

हित्वा संगमधर्मकर्मठाधियां पात्रेषु दत्त्वा धनं ॥

गत्वा पद्धतिमुत्तमक्रमजुषां जिच्चांतरारिखजं ।

स्मृत्वा पंचनमस्क्रियां कुरु करकोडस्थमिष्टसुखं ॥१॥

प्रगटकर्त्ता.

श्री जैनधर्मप्रसारक सभा

भावनगर.

अमदावादमां—“अंग्लो वर्नाक्युलर प्रिन्टींग प्रेसमां”

नथुभाई रतनचंद भारद्वाजाये छापी प्रसिद्ध कर्तुं

शक १८१४. सन १८८२

मूल्य वर्ष १ नो ३१) अगाडिथी पोस्टेन् ३०-३-० ग्राह.

छुटक अंक अंकना ३०-२-०

અનુક્રમણિકા.

વિષય	પૃષ્ઠ
૧ ભવસ્થિતિ. (શિખરિણી)	૮૧
૨ શ્રી પાલીતાણા જૈનપાઠશાળા.	૮૨
૩ માયા (શ્રી મહીનાથ ચરિત્ર).	૮૪
૪ ખેડકારક સમાચાર (મુનિ અમરતવિજયજીનો સ્વર્ગવાસ.)	૮૮
૫ મનુષ્ય જન્મ.	૯૦
૬ સંબોધસત્તરી	૯૫

ચોપાનીયું રખડતું મુકી આશાતનાં કરશે નહીં

પુસ્તકોની પહેચ.

શ્રી ઉપદેશમાલા અર્થ યુક્ત—શ્રી અમદાવાદ નિવાસી શાંતકથરામ ગોપાળદાસ તરફથી ભેટ દાખલા મળી છે તે સ્વીકારીએ છીએ. ઉપદેશમાળા ગ્રંથ જૈનવર્ગમાં બહુજ બાણીતો છે. અન્યથ યુક્ત અર્થ સહીત બાળબોધ લીધીમાં છાપી પાકે પુઠું બંધાવેલ છે. કિંમત રૂ. ૧) બુકના પ્રમાણમાં વિશેષ નથી. એ ગ્રંથ શ્રીવીરભગવંતના હસ્ત દીક્ષીતશિષ્ય શ્રીચર્મદાસ ગણીને બનાવેલો અનેક પ્રકારના ઉપદેશવડે ભરપુર છે. જોઈએ તેણે અમારી પાસેથી તેમજ એમને ભેટ મોકલનાર પાસેથી મંગાવી લેવો. તેનું ઠેકાણું ધનાસુતારના પોળમાં પડીપોળમાં છે.

વૃહદાલોચના—શ્રી મારવાડ નિવાસી લાલાજીસાહેબ રણજીતસિંહજી કૃત શ્રી અમદાવાદ નિવાસી શાંતબાલાદાસ છગનલાલ તરફથી ભેટ દાખલ મળેલ છે. ટુંઢક મતીને ઉપયોગની જણાય છે કિંમત અઢીઆના છે. જોઈએ તેણે તેમની પાસેથી મંગાવવી ઠે. કીકાભટ્ટની પોળ છે.

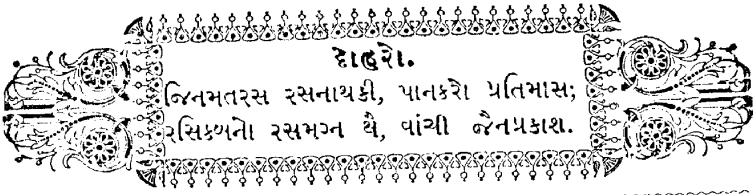
જાહેર ખખર.

અમારી ઓફીસમાં વેચાણ મળતાં (૧૬૭) પુસ્તકો નકશાઓ વિગેરેની જાહેર ખખર તો જુદી છપાવીને વેચેલી છે તે તે ઉપરાંત નીચે જણાવેલ ચોપડીઓ વિશેષ મળે છે. માટે જો આને જોઈએ તેમણે ખુશીથી મંગાવવી.

- ૧ શ્રી જૈનકથા રત્નકોષ ભાગ પહેલો (સિંદૂરપ્રકરણ તથા ગૌતમપુચ્છા અર્થ કથા યુક્ત) ૨-૦-૦
- ૨ " ભાગ બીજો (શ્રી નેમનાથજીનો રાસ) ૨-૪-૦
- ૩ " ભાગ ત્રીજો (સમકીત સત્તરી અર્થ કથા યુક્ત તથા

શ્રી જૈનધર્મપ્રકાશ.

JAINA DHARMA PRAKASHA.

દાહરો.

જિનમતરસ રસનાથકી, પાનકરો પ્રતિભાસ;
રસિકગ્નનો રસમગ્ન થૈ, પાંચી જૈનપ્રકાશ.

પુસ્તક ૮ મું. શક ૧૮૧૪ ભાદરવા શુદ્ધ ૧૫ સંવત ૧૯૪૮ અંક ૬ ઠે.

નવ સ્થિતિ.

શીખરિણી.

જનો ને સૌંદર્યે મદનસમ^૧ મહાલે મદ કરી,
થતા ને તે રોગી કૃશવપુ ધરે હાલત હરી;
કદંગા કદૂપા અતિ વિકૃતિર થાએ દુઃખ ભરી,
જીવો ભવ્યો! ભારે સ્થિતિ ભવતણી આ ભયકરી. ૧
ઘણી વિદ્યાથી ને ગુરૂસમૃધરે ગૌરવ અતિ,
ગિરા ધારાથી ને ગરવ ધરતી છે શુભમતિ;
ખતે ને તે મુંગા સ્ખલિત રસના^૪ થાય અધરી^૫,
જીવો ભવ્યો! ભારે સ્થિતિ ભવતણી આ ભયકરી. ૨
ગતિ ને ચાલેછે નિજ અળથકી જાતિ હયની,
ધરા કુન્ને નેના ચરણ અળથી પીડિત બની;
ખતે તે પંગૂ તો અપરજન ચાલે કર ધરી,
જીવો ભવ્યો! ભારે સ્થિતિ ભવતણી આ ભયકરી. ૩

૧ કામદેવ. ૨ વિકાર. ૩ વૃદ્ધસ્થિતિ. ૪ જિવ્હા. ૫ નીચી

૯૨

શ્રી જૈનધર્મપ્રકાશ.

જનો જે પદ્માક્ષો^૧ અતિ આજુ વિષે નેત્ર ધરતા,
 અતિ દૂરે દેખી નિજ નજર નાખી પ્રસરતા;
 બને તે જો અંધા અપરજન દોરે મદધરી,
 જુવો ભવ્યો ! ભારે સ્થિતિ ભવતણી આ ભયકરી. ૪

નરો જે ગાજતા હય ગજ રથોના કટકમાં,
 હણે શસ્ત્રો અસ્ત્રો ધરી અરિ જનોને લટકમાં;
 પડે જ્યારે સુથે બહુ શ્વગણુર ને વાયસ^૩ ફરી,
 જુવો ભવ્યો ! ભારે સ્થિતિ ભવતણી આ ભયકરી. ૫

જમે જે સ્વાદેથી વિવિધ પકવાનો રસ ભર્યા,
 ગમે તેવા પહેરે વસન ખુશખોથી અતિ ભર્યા;
 ધરી વસ્ત્રો મેલા ધરધર ભમે તે ભિખ ધરી,
 જુવો ભવ્યો ! ભારે સ્થિતિ ભવતણી આ ભયકરી. ૬

(અપૂર્ણ)

શ્રી પાલીતાણા જૈન પાઠશાળા.

પ્રથમથી જાહેર કર્યા પ્રમાણે બાપુ સાહેબ રાય જીવસિંહજી બહાદુર તરફથી બાદપદ શુદ્ધિ ૬ કે શ્રી પાલીતાણામાં જૈનપાઠશાળાનું સ્થાપન કરવામાં આવ્યું છે. હાલમાં સ્થાન મોતીશા શેઠની ધર્મશાળાના દિવાનખાનામાં રાખેલું છે. કોંકણદેશીયશાસ્ત્રી દિનકરરાવ શ્રીઅક્ષીયાગ વિનાસીને અધ્યાપક તરીકે દાખલ કર્યા છે. વિદ્વતા સારી છે. વિશેષ ખુબ અભ્યાસીઓની વૃદ્ધિ થવાથી જાણશે. તેમજ અધ્યયન કરનારની સંખ્યામાં વધારો થશે એટલે ખીજા શાસ્ત્રીને માટે પણ જોઈવળુ કરવામાં આવશે. અભ્યાસ કરનારા મુની મહારાજને ત્રણ વર્ષ કે એક વર્ષની મુદત સુધી સ્થાયીપણે રહેવાનો વિચાર કરીને આવતું એ વિશેષ લાભકારક છે, કારણ કે લાંબી મુદત એક સાથે કરેલો અભ્યાસ ફાયદા કારક વિશેષ થાય છે. તે છતાં કદી ઓછી મુદત રહેવાની અનુકૂળતા હોય તો તેમણે પણ અભ્યાસ માટે ખુશીથી પધારવું. દાખલ થવામાં અડચણ નથી.

સ્થાપન કરવામાં મુખ્ય મુનિરાજ શ્રી દાનવિજયજી વિગેરે મુનિરાજો-

૧ કમળના જેવા લોચનવાળા. ૨ કુતરાના ટોળા. ૩ કાગળ.

શ્રી પાલીતાણા જૈન પાઠશાળા

૯૩

એ, તીર્થ નિવાસી યથેચ્છા સુત્ર તલકચંદમાઈ માણેકચંદ, શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના મુનીમ રા. રા. દુલભદાસ મોહનભાઈએ શ્રી મહુવા નિવાસી શ્રાવક પરમાણંદાસ મુળાચંદ તથા શ્રી પાલીતાણાના રહીશ મોદી જસરાજ ખોડા વગેરે અદસ્યોએ મુખ્ય ભાગ લીધો હતો. ભાવનગરથી કોઈપણ અદસ્ય કેટલીએક આચાર્યના કારણથી જઈ શક્યા નહોતા. સ્થાપન મોટી ધામધુમ સાથે કરવામાં આવ્યું છે. પ્રથમ એક મોટો વરઘોડો ચડાવવામાં આવ્યો હતો અને સર્વે જૈની અંદુઓને આમંત્રણ કરવામાં આવ્યું હતું. તે ઉપરથી નગરશેઠ વિગેરે અદસ્યો તથા યતિ હેમચંદ અને મેડી કારખાતાના આગેવાનો વિગેરે એ સુમારૂં માણસો મોતીશા શેઠની ધર્મશાળામાં એકઠું થયું હતું. ત્યાં સર્વેની સમક્ષ મુનીરાજ શ્રીદાનવિજયજીએ, શાસ્ત્રી દિનકરરાવે, મુનીમ દુલભદાસે તથા શ્રાવક પરમાણંદાસે પાઠશાળા સંબંધી વિવેચન, વ્યાખ્યાન અને ભાષણ કર્યા હતા. મોદી જસરાજ ખોડા તરફથી રૂપ—૩૦ નો ખર્ચ પ્રમાણે વગેરેમાં કરવામાં આવ્યો હતો, અને પરમાણંદાસ તરફથી સુમારે રૂપ ૩૧૫ ની પાંચડી શાસ્ત્રીજીને અધાનવામાં આવી હતી. માણસો હપ્તેર વીખરાઈ ગયું હતું.

આ ઉત્તમ કાર્યની સ્થાપના મુખ્ય શ્રી મન્મુનિરાજ શ્રી દ્વિદર્શિંદજી મહારાજના પ્રયાસવડે થઈ છે અને આ કાર્યમાં અવલૂનિય ઉત્કંઠા મુનિરાજ શ્રી દાનવિજયજીએ બતાવેલી છે તથા પ્રશંસાપાત્ર ઉદારતા બાપુસાહેબ રાય બુદ્ધસિંદજી બડાદુરે બતાવેલી છે તેમજ શાસ્ત્રી મેળવી આપવાનો પ્રયાસ શ્રીમંત ગાયકવાડ સરકારના સંસ્કૃત પાઠશાળાના અધ્યક્ષ શાસ્ત્રી રામરામજીએ લીધેલો છે જેથી ઉત્તરોત્તર એ સર્વેનો આખા શ્રાવક સમુદાય આભાર માનવાનો છે.

આ પાઠશાળાની અંદર સાંકુ મુનિરાજને, ધર્મચર્યાવાન યતિઓને તથા શ્રાવક ભાઈઓને પણ અભ્યાસી તરીકે દાખલ થવાની છુટ છે અને એ પ્રમાણે દાખલ થઈને લાંબો વખત એક ચિત્તે અભ્યાસ કરશે તો આ કાર્યના સર્વોત્તમ ફળ આપવાનો વખત જૈનવર્ગને બહુજ વહેલો આવશે.

આ પાઠશાળામાં અભ્યાસને માટે જૈન વ્યાકરણ, કાવ્ય, કોષ, અલંકાર અને ન્યાય વિગેરેનું નિર્માણ કરેલું છે પરંતુ એ શસ્ત્રોનો અભ્યાસ બહુ વર્ષથી અંધ પડી ગયેલ હોવાથી શુદ્ધ પ્રતો મળવાને માટે બહુ પ્રયાસ પડે તેવું છે. કદી પ્રયાસ કરતાં એકાદ પ્રત શુદ્ધ મળી આવે તો પણ અભ્યાસ

૮૪

શ્રી જૈનધર્મપ્રકાશ.

કરનારને માટે પૃથક્ પૃથક્ પ્રતોની જરૂર પડશે અને તેથી લઢીયા પાસે લખાવવા વિગેરેનો અર્થ કરવાની પણ અગત્ય રહેશે તેથી ઉદાર જૈનધર્મુ-જોએ આ અત્યુત્તમ કાર્યમાં ભાગ લેવાની ઉત્કંઠાથી પોતાની ઉદારતા બાંહેડ કરવી અને એ બાબત શ્રીપાલીતાણે શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના સુનીમ ઉપર વ્યવસ્થા કરવા લખવું.

અભ્યાસ કરવા આવનાર સુનિપહારાગ્નએ પણ પોતાને માટે અભ્યાસ કરવાની પ્રતનો બનતા સુધી બંદોબસ્ત કરવો.

આ પાઠશાળાના સંબંધમાં નવીન સમાચાર વારંવાર આ ચોપાનીયા દ્વારા પ્રગટ કરવામાં આવશે. કોઈને કાંઈપણ સુચના કરવી હોય તો નીચેને શિરનામે પત્ર લખવો.

વ્યવસ્થાપકો

શ્રી પાલીતાણા જૈનશાસ્ત્ર પાઠશાળા

મું બાવનગર.

માયા.

(શ્રી મહીનાથજી ચરિત્ર.)

અનુસંધાન પાને ૭૧ થી.

જ્યંત નામના અનુત્તર વિમાનથી દેવપણાના આયુને ક્ષય કરીને, દેવ સંબંધી ભવને ક્ષય કરીને, અંતરા રહીત ચવીને તથા દેવ સંબંધી શરીરને તજી દઈને, પ્રથમ દેશેઊણા બત્રીશ સાગરોપમની સ્થિતિવાળા છ મિત્રના જીવો આ જંલુદ્વિપના ભરતક્ષેત્રને વિષે વિશુદ્ધ કુળવંશ વાળા રાગ્નઓને સાં પૃથક્ પૃથક્ પુત્રપણે ઉત્પન્ન થયા. પ્રથમ મિત્રનો જીવ કોશળ દેશમાં અયોધ્યા નગરીના રાગ્નને સાં પ્રતિબદ્ધ નામે કુમાર થયો, બીજા મિત્રનો જીવ અંગદેશમાં ચંપાપુરીના વૃષ્ટિતો ચંદ્રચાપ નામે કુમાર થયો, ત્રીજા મિત્રનો જીવ કાશી દેશમાં વણારશી નગરીના ભૂષ્ટિતો શંખ કુમાર નામે પુત્ર થયો, ચોથા મિત્રનો જીવ કુણાલા દેશમાં સાવથી નગરીના વૃષ્ટિતો રૂપીકુમાર નામે સુત થયો, પાંચમા મિત્રનો જીવ કુશદેશમાં હસ્તિનાપુર નગરના ભૂમિષ્ટિતો અદીન શત્રુ નામે કુમાર થયો, અને છઠ્ઠા મિત્રનો જીવ પાંચાળ દેશમાં કાંપિલપુરના નરેન્દ્રનો જિતશત્રુ નામે પુત્ર થયો.

માયા.

૮૫

આર પછી મહાવ્રજ દેવતા જ્યંત વિમાન થકી ત્રણ જ્ઞાન સહીત ચત્રીને સર્વ ગ્રંથો ઉચ્ચ સ્થાનકે આવેલા છે, દિશાઓ સૌમ્યકારી થયેલ છે, પક્ષીઓ શુભ શકુનવાળા શબ્દો કરે છે, સુરભિ, રીત અને મંદવાયુ વાય છે, પૃથ્વીને વિષે વિશેષ પ્રકારે ધાન્યોત્પતિ થયેલી છે અને સર્વ જીવો આ નંદમાં વર્તી રહ્યા છે એવા શુભ સમયે કાલ્કયુગ શુદી ૪ ની મધ્યરાત્રીને વિષે એહીજ જયુદ્ધીપના ભરતક્ષેત્રમાં મિથિલા નગરીના કુંભ નામે ભૂપતિની પ્રભાવતી નામે પટ્ટરાણીની કુક્ષિને વિષે ગર્ભપણે આવીને ઉત્પન્ન થયો. તે રાત્રીને વિષે પ્રભાવતી રાણી પુણ્યવંતને ભોગવવા યોગ્ય રાજભુવનને વિષે મહા મનોરુ સુખ સંખ્યામાં સુતી થકી કાંઈક સૂતી કાંઈક જગતી-થોડી થોડી નીદ્રા કરતી સતી મહા ઉદાર, પ્રાધાન્યકારી ઉપદ્રવના નિવારણહાર, માંગણીકતા કરણહાર અને શોભાકારી ચતુર્દશ મહા સ્વપ્ન પ્રત્યે દેખતી હોવી. દેખીને જાગી. પછી તે પ્રભાવતી રાણી સંખ્યા થકી ઉડીને જ્યાં કુંભ રાજ છે ત્યાં મંદમંદ ગતિવડે ચાલતી આવી અને કુંભરાજ પ્રત્યે પોતે દીઠા તે અનુક્રમ પ્રમાણે ૧ હસ્તિ ૨ વૃષભ ૩ સિંહ ૪ લક્ષ્મીદેવી ૫ પુષ્પમાળા ૬ ચંદ્ર ૭ દિનકર ૮ ધ્વજ ૯ કળશ ૧૦ પદ્મસરોવર ૧૧ સુદ્ર ૧૨ દેવ વિમાન ૧૩ રત્નરાશી અને ૧૪ નિર્ધુમ અગ્નિ એ ચૌદ સ્વપ્ન દીકાની હકીકત કહી બતાવી. રાજ બહુજ પ્રસન્ન થયા. પ્રભાતે ઉડી સ્નાનાદિક કરી રાજ્ય સભામાં આવીને સ્વપ્ન શાસ્ત્રના જાણુ સ્વપ્ન પાઠકને બોલાવ્યા અને તેમને સ્વપ્ન જ્ઞાની પૃચ્છા કરી. સ્વપ્ન પાઠકોએ શાસ્ત્રાનુસાર વિચાર કરીને કહ્યું કે તીર્થંકર વા ચક્રવર્તી પુત્રની પ્રાપ્તિ થશે. કુંભ વૃષ્ટિએ સ્વપ્ન પાઠકને પુષ્કળ દ્રવ્યાદિક ઈર્ષ સન્માન કરીને રજા આપી. પ્રભાવતી રાણી સ્વપ્ન જ્ઞાન ગ્રવણ કરી પ્રસન્ન મુખારવીંદ યુક્ત થઈને ઉત્તમ ગર્ભને સુખે સુખે વહન કરતી મનુષ્ય સંખંધી અનેક પ્રકારના ભોગ ભોગવતી વિચરવા લાગી.

ત્રણમાસ વ્યતિક્રમ્યા એવે સમયે પ્રભાવતિ રાણીને એવો ડોહલો ઉત્પન્ન થયો કે તે માતાઓને ધન્ય છે કે જે પંચ વર્ણના પુષ્પોની માળાવડે આચ્છાદીત સંખ્યા ઉપર શયન કરતી મનના મનોરથ પ્રૂરતી થકી વિચરે છે તેમજ વળી તે માતાઓને ધન્ય છે કે એવી સુખ સંખ્યા ઉપર સુતાં સુતાં અનેક પ્રકારના મહા સુગંધી પુષ્પોવડે ગુથેલા મોટા દડા પ્રત્યે સુધ્ધ-તીભેગ થકી આનંદ વેા છે. આવો ડોહલો ઉત્પન્ન થયે સને સમિપ ભાગ-

૮૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

માં વસનારા વ્યંતર દેવતાઓ તત્કાળ જળ સ્થળના ઉપજીલા અનેક પ્રકારના સુંગંધી પુષ્પોની કુંભરામ્ભના ધરને વિષે વૃદ્ધી કરતા હવા. પછી કુંભરામ્ભ તે પુષ્પોની માળા યુક્ત સચ્ચા કરાવીને પુષ્કળ પુષ્પોનો મોટા દડો બનાવવાની રાણીને આપતો હોયો. આ પ્રમાણે પોતાના સર્વ અભિલાષને પૂર્ણ કરતી સતી પ્રભાવતી રાણી સુખે મુખે ગર્ભને વહન કરે છે અનુક્રમે નવમાસ પ્રતિપૂર્ણ થયે સતે ઉપરાંત સાઠસાત દિવસ વ્યતિક્રમ્યે માગશર શુદી ૧૧ ને દિવસે મધ્ય રાત્રીને વિષે અશ્વિની નક્ષત્ર સાથે ચંદ્રમાનો યોગ આવ્યો સતે સર્વ અહો ઉચ્ચ સ્થાનકમાં રહ્યા છે, વિદેહ દેશ નિવાસી સર્વ લોકો હર્ષવંત વિનોદવંત થઈ રહ્યા છે, પવન અનુકૂળ વાય છે, દિશાઓ પ્રકુક્ષીત થયેલીઓ છે એવા શુભ સમયે પ્રભાવતી રાણી ગર્ભને પ્રસવતી હવી. પ્રસવ સમયે સર્વ દિશાઓમાં પ્રકાશ થયો. નિરંતર અંધકારના દુઃખને અનુભવનારા નર્કના જીવોને પણ તે સમયે પ્રકાશ સુખનો અનુભવ થયો. સ્થાવર જીવોને પણ કિચિત્ મુખ થયું. અને સર્વ સ્થાનક સ્વભાવીકે આનંદોત્પત્તિ થઈ.

હવે ગર્ભ પ્રસવ થયો કે તરતજ હાપ્પન દિશા કુમારીના આસન કંપાયામાન થયા. પ્રથમ મેઝ પર્વતના ચાર ગજદંતાની નીચે વસનારી આઠ દિશા કુમારી આવીને અશુચિ પરિહરે, બીજી આઠ સુગંધી જળની વૃદ્ધિ કરે, ત્રીજી આઠ વીજળી વાયુકરે, ચોથી આઠ કળશ ધારણ કરીને ઉભી રહે, પાંચમી આઠ ચામરધરે, છઠી આઠ દર્પણ ધરે, ચાર કુમારીકા દીપક લઈને ઉભી રહે ચારે છેલ્લી ચાર રક્ષા કર્મ કરે આ પ્રમાણે હાપ્પન દિશા કુમારિકા જન્મોત્સવ કરીને સ્વસ્થાનકે ગઈ કે તરતજ ૬૪ ઈંદ્રના આસન કંપાયામાન થયા. પ્રથમ સૌધર્મેન્દ્ર અવધિ જ્ઞાતવડે જીએ, શ્રી ૧૯મા તીર્થંકર મહારામ્ભનો જન્મ સમય જાણી આસનથી ઉભો થઈ, મોજડી જીતારી, સાત આઠ ડગલા સન્મુખ આવી ભગવંતને પ્રણામ કરી બેસીને શકે જન્મ (નમુચ્યુણું) વડે ભગવંતની સ્તુતિ કરે. પછી સુધોષા નામનો મહા વૃક્ષ અને ગંભીર સ્વરવાજો ઘંટ વગાડવા આદેશ કરે, એ ઘંટની સાથે ૩૨ લક્ષ વિમાનમાં સર્વે ઘંટ વાગે એટલે સર્વે દેવતાઓ ઈંદ્રની આજ્ઞા જાણીને તત્કાળ ભગવંતના જન્મોત્સવમાં આવવા તૈયાર થઈ ગય. પાલક નાગે દેવતા શકેન્દ્રની આજ્ઞાથી એકલાખ યોજનનું વિમાન બનાવે તેમાં સપરિવાર બેસીને ઈંદ્ર મનુષ્ય લોકમાં આવે, વિમાનને નંદીશ્વર દ્વારે સળેપીને પોતે

માયા

૮૭

એકાદશી જ્યાં ભગવંત ગિરાજે છે ત્યાં આવે, ભગવંતની માતાને અવસ્થા-
પિની નિદ્રા દશ, પાસે ભગવંતનું પ્રતિજિંજ સ્થાપન કરીને પોતે પાંચ રૂપ
કરે. ભગવંતની તથા માતાની આજ્ઞા માગીને એક રૂપે ભગવંતને કર સંકુ-
ટમાં લેય, એરૂપ વડે બે વાળુ ચામરધરે, એકરૂપે પાછળ છત્રધારણુ કરે
અને એકરૂપ વડે આગળ વજ્ર ઉછાળે. જિનમકિતનો સર્વે લાભ પોતેજ પ્ર-
દણુ કરે.

એ પ્રમાણે ભગવંતને લઇને ગેર પર્વત ઉપર લાવી પાંડુક વનને વિ-
ષે પાંડુકગલ નામે શિલાની ઉપર પૂર્વાભિમુખ સિંહાસનમાં પોતે પ્રભુને
ખોળામાં લઇને બેસે, ચોસડે ઇંદ્રા પોત પોતાના પરિવાર યુક્ત ત્યાં આવે.
એટલે અચ્યુતેન્દ્ર અભિયોગીક દેવોને આજ્ઞા કરીને ક્ષીર સમુદ્રાદિકતા જળ
તથા ઉત્તમ ઉત્તમ ઔપધીઓ અને તીર્થ મૂંતિકા મંગાવે, અને ભૃગાર, ચં-
ગેરી વિગેરે સર્વ સામગ્રી તૈયાર કરાવે. પછી લાવેલા તીર્થજળ વડે ૬૩ ઇ-
ન્દ્રા તથા દેવી દેવો ભગવંતને અભિષેક કરે. પ્રાંતે ઇશાનેન્દ્ર ભગવંતને ખો-
ળામાં ધારણ કરી બેસે એટલે સૌધમેન્દ્ર ચાર વ્રતમન રૂપ કરી આઠ શી-
ંગવડે જળધારા કરી ભગવંતને અભિષેક કરે, પછી સુગંધી દેવ દુષ્ય વસ્ત્રો-
વડે ભગવંતના શરિરને લુહીને મુકુટ કુંડળાદિક આભરણોવડે અલંકૃત કરે.
ભગવંતની સમિપે અષ્ટમંગળ આબેખે, સુગંધી પુષ્પોને વિસ્તારે, સુગંધી ધુ-
પનું દહન કરે અને પ્રાંતે એકશત અષ્ટ કાવ્યવડે ભગવંતની સ્તુતિ કરે. જ-
ન્મોત્સવ પરિપૂર્ણ થયે સતે સૌધમેન્દ્ર પાછા પૂર્વવત્ ભગવંતને લઇને ત્રિથિ-
લા નગરીમાં કુંભરાજના રાજ્ય ભુવનમાં આવી, અવસ્થાપિની નિદ્રા તથા
પ્રતિજિંજને હરણુ કરી, ભગવંતને માતાની પાસે મુકે, બીજીશ ક્રોડ સુવ-
ર્ણુદિકની વૃષ્ટિ કરે, પછી સર્વે ઇન્દ્રા નંદીશ્વર ક્ષીપે જઈ અઘ્રાઈ મહોત્સવ ક-
રી સ્વસ્થાનકે ન્દય.

આ પ્રમાણે દેવ કૃત જન્મોત્સવ થયા પછી પ્રભાતકાળ થયો ત્યારે કું-
ભરાજ પ્રત્યે દારીએ વધામણી આપી એટલે તેગણે દશ દિવસ પર્વત જ-
ન્મોત્સવ કર્યો. આરમે દિવસે અનેક પ્રકારની રસવતિ નિપળવી, મિત્ર જ્ઞાતિ
તથા પરિવાર સમસ્તને આમંત્રણ કરી જમાડીને, વસ્ત્રા ભરણુવડે સત્કાર
કરી, સન્માન દઇને કહ્યું કે જ્યારે આ બાળિકા ગર્ભમાં આવી હતી ત્યારે
એ પુત્રીની માતાને પુષ્પ માળની સગ્યાને વિષે સયન કરવાનો દોહલો ઉ-
ત્પન્ન થયો હતો માટે એ પુત્રીનું નામ મહાકુમરી સ્થાપન કરીએ છીએ.

૮૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

અનુક્રમે મહીકુમરી વૃદ્ધિ પામતી હતી, ત્રણ જ્ઞાને સહીત છે, અલં-
ત રૂપવંત છે, સૌભાગ્યવંત છે, દાસ દાસીના પરિવારે પરવરી થકી વિચરે
છે, અલંત શ્યામ મસ્તકના કેશ છે, સુશોભિત લોચન છે, પ્રવાળ સમાન
રક્ત ઓઘ છે, ઊજવળ દંત પંક્તિ છે, કમળ સમાન સુકોમળ શરિર છે,
કમળના સુગંધ સમાન સુગંધી શ્વાસોશ્વાસ છે. યાવત યૌવને કરી, રૂપે કરી
અને લાવણ્યાદિકે કરીને ઉત્કૃષ્ટ શોભનીક છે. એ પ્રમાણે દેશેજીણા સો વર્ષ-
ની ઉમ્મર થઇ એટલે અવધિ જ્ઞાનવડે પોતાના પૂર્વ ભવના મિત્ર છ રાજન-
ઓને દેખતી થકી વિચરે છે. પછી તે મહીકુમારી તે જાણે રાજનઓના દુ-
તાગમનનો સમય જાણી તેને પ્રતિબોધ કરવાને નિમિત્તે આ પ્રમાણે મો-
હનધરની રચના કરાવતી હતી.

અપૂર્ણ.

ખેદકારક સમાચાર.

મુની અમરવિજયજીનો સ્વર્ગવાસ.

શ્રી ભાવનગરમાં શ્રી મન્મુનીરાજ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજ સાથે ખીજ
છ મુનિઓ ચતુર્માસ રહેલા હતા. તેમાંથી મુની અમરવિજયજી જેઓ સં-
સારીપણામાં ભાવનગરનાજ રહીશ હતા અને સુમારે ત્રણ વર્ષજ અગાઉ
ચારિત્ર ગ્રહણ કરેલું હતું. તેમણે દોઢમાસના ઉપવાસ શ્રી સંઘની તથા ગુ-
રૂ મહારાજની અનુમતિ લઇને કર્યા હતા. પ્રથમ તેમણે માસ ખમણ કરેલું
હોવાથી સંમતિ મળવામાં અડચણ આવી નહોતી. ઉપવાસો જેમ જેમ
વધારે થતા ગયા તેમતેમ ચિત્તની વિકશ્વરતા વૃદ્ધિ પામતી હતી. ભાવનગ-
ર શહેરની અંદર દોઢપણુ વખતે આવી ઉચ્ચ તપસ્યા થયેલી ન હોવાથી
શ્રી સંઘના મનમાં એ વાતનો બહુ ઉત્સાહ હતો અને તેથી શ્રાવણ વદિ ૪
થી મોટી ધામધુમ સાથે અઢાઇ મહોત્સવનો પ્રારંભ કર્યો હતો. સર્વે શ્રા-
વક શ્રાવીકાઓના અલંત ઉત્સાહથી મહોત્સવની શોભા બહુ સરસ આવી
હતી. તેમાં પણ વદ ૧૦ મે ચડાવેલા જળયાત્રાના વરઘોડાની શોભા તો
અવર્ણનીય બની હતી અને શહેર બધું એ વરઘોડો જોવાને માટે ઉત્સાહી
બન્યું હતું. વરઘોડામાં મધ્યખિંદુ તરીકે મધ્યમાં રહેલા પટ્ટહસ્તિ ઉપર
પદ્મરાવેલા જિનજિ'બની શોભા જોનારાઓના દિલને અલંત આલ્લાહ ઉત્પન્ન
કરતી હતી અને ભગવંતને ગ્રહણ કરીને ખેસનાર તથા ચામર ધારક વિ-

બેઠક કારક સમાચાર.

૯૯

જેરેને તો સ્વર્ગ લોકની ખુખીનું દર્શન થતું હતું. અકાળ મહોત્સવમાં પાંચમે દિવસે જ્યારે અમરવિજયજીને ૩૪ ઉપવાસ થયા હતા ત્યારે તેઓ મોટા દેરાસર-જીમાં જ્યાં પૂજા ભણાતી હતી ત્યાં દર્શન કરવા પધાર્યા હતા. શરીર શક્તિમાં તપ શક્તિવડે વૃદ્ધિ થયેલી દૃષ્ટિગત થતી હતી પર્યુપણમાં પણ આવી ઉચ્ચ તપસ્યાના મહિમાથી દેવદ્રવ્યાદિકની વૃદ્ધિ વિશેષ પ્રકારે થઈ હતી. અન્યમતિ-ઓ પણ પુષ્કળ તપસ્વી મુનિના દર્શન નિમિત્તે આવતા હતા. પ્રાંતે સંવત્સરીને દિવસે તેમણે શ્રીકલ્પસુત્ર મૂળ (જ્યારસે) નું વડીલ મહારાજશ્રીની સમક્ષ અખંડ ધારાએ અવળું કર્યું હતું અને સાંયકાળે સર્વે મુનિઓ તથા શ્રાવકોની ભેગા બેસીને સંવત્સરી પ્રાતઃક્રમણ કર્યું હતું. શુદ્ધ ૫ ની સવારમાં દોઢ માસની તપસ્યા સંપૂર્ણ થયા છતાં પણ તેઓના પ્રણામ વિશેષ વિશેષ વૃદ્ધિમાન હતા. આગળ વિશેષ ઉપવાસ કરવાને માટે મોટા મહારાજશ્રીની પાસે વિનંતી શરૂ હતી. છેવટ શુદ્ધ ૧૧ સુધી તો ઉપવાસ કરવા માટે આગ્રહ પૂર્વક માગણી હતી પરંતુ અવસરના જાણુ ગુરૂ મહારાજને આજ્ઞા ન આપતાં પોતાની સમીપે બેસારીને પારણું કરાવ્યું હતું.

પારણું કર્યા બાદ બે દિવસ પ્રકૃતિ ઠીક રહી. પરંતુ પાછળથી દૈવયોગે પ્રકૃતિ ખગડી અને એકાએક વ્યાધિએ મોટું રૂપ પકડ્યું. પરંતુ અરિહંત અને વિતરાગ શિવાય બીજા શબ્દોચ્ચાર નહોતા. છેવટે એકદમ વ્યાધિ વૃદ્ધિ પામ્યો અને શ્રીસંધને સંપૂર્ણ દિલગીરીમાં ગડી કરીને બાદરવા શુદ્ધ ૧૦ ને ગુરૂવારે બપોરના સવાચાર કલાકે સ્વર્ગગમન કર્યું. આવક વર્ગ એકદમ એકત્ર થઈ ગયો. આજ તપસ્વીના અકસ્માત મૃત્યુથી સર્વે આવક શ્રાવીકઓ બહુજ શોક ઝસ્ત થયા. સંઘના મુખ્ય આગેવાનોનો વિચાર વિશેષ પ્રકારે ભક્તિ કરવાનો થયો અને તરતજ શિખીકા તૈયાર કરાવવા માંડી. રાત્રીના વખતમાં સામગ્રી તૈયાર થઈ. પ્રાતઃક્રમ થયો એટલામાં તો સુમારે ૫૦૦-૭૦૦ શ્રાવકો એકત્ર થઈ ગયા. મુનિરાજને શિખિકામાં પધરાવ્યા અને આગળ શોક વાજીત્ર તથા હુપ, દીપક વિગેરે સર્વ સામગ્રી સાથે બહુજ ધીમે પગલે શોક સ્વારી જયજયનંદા જયજયમહા શબ્દોચ્ચાર કરતી રમશાન ભૂમિ તરફ ચાલી. માર્ગમાં દર્શન નિમિત્તે એકત્ર મળેલા સ્ત્રી પુરૂષોની સંખ્યાનો પાર નહોતો. થાળી મુકે તો પણ જમીન ઉપર પડે તેવું નહોતું. માત્ર અઢી ત્રણ વર્ષના ચારિત્રમાં માસખમણ અને સાદ્ધ માસખમણ એવી બે મોટી તપસ્યા કરેલ હોવાથી અન્યદર્શનીઓ પણ તપ સંયમની અતુભેદના વિશેષ રીતે કરતા હતા. પ્રાંતે શોકસ્વારી રમશાન ભૂમિએ પહોંચી. શ્રાવકોની સંખ્યા બેસુમાર હતી. ત્યાં ચંદન વિગેરે કાળોપડે શોકયુક્ત દ્વયે અગ્નિ સંસ્કાર કરવામાં આવ્યો.

૯૦

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

સંધના આગેવાન ગ્રહસ્થોએ એકત્ર થઇને એક દીપ કરી અને પાંજરા પોળમાં તથા છુટા વશુઓને માટે ઘાસ વિગેરે તથા ગરીબગર્યાઓને માટે અનાજ તેમજ મીઠાઈ વિગેરેના બંદોબસ્ત કર્યો. માછીઓની બાળા તેો રાત્રીથીજ બંધ રખાવી હતી. ત્રણે દેરાસરોમાં આંગી રોશની અને નોખતને માટે કહેવરાવ્યું. આ પ્રમાણે પોતાની દરજ્જા વધારાકિત બનાવવામાં આવી.

પ્રથમ જણાવ્યા પ્રમાણે મુનિ અગરવિજયજી બાવનગરનાજ રહીશ હોવાથી તેમના કુટુંબીઓએ મળીને પાછળ અઢાઇ મહોતરાવ થાય તેો ઠીક એવો વિચાર બતાવી એ ઉત્તમદાર્યના ખર્ચમાં પોતે માટેો ભાગ લેવો કષ્ટલ કર્યો. એટલે શ્રીસંઘે મળીને શુદ્ધ ૧૨ થીજ અઢાઇ મહોતરાવ શરૂ કરવાનો નિર્ણય કર્યો.

આવા તપસ્વી મુનીના સ્વર્ગવાસથી સર્વે શ્રાવકભાઈઓના મન દીલગીરી મળ બની ગયેલા છે. આ મુનીરાજે થોડા ચારિત્ર પર્યાયમાં આત્મસાધન બહુ સાધ કરી લીધું છે. આત્મહિતેચ્છું જનોએ એમનો દાખલો લઈને ધર્મ કાર્યમાં વિશેષ પ્રકારે ઉદ્યમવંત થવા જોવું છે કે ગ્રહસ્થપણાના અને મુનીપણાના પંચત્વમાં કેટલો બધો તફાવત છે, ગ્રહસ્થની પાછળ અને અંત સમયે અનેક પ્રદારની રસાપીઠ અને આરંભના કાર્યો થાય છે અને મુની મહારાજને અંત સમયે પરમેષી મહામલના ઉચ્ચાર અને પાછળ અનેક પ્રદારના આરંભબંધ થાય છે તેમજ ધર્મ કાર્યોની વૃદ્ધિ થાય છે.

મનુષ્યજન્મ.

(અનુસંધાન પાને ૮૦ થી.)

કૃત્વાર્હત્પદપૂજનં યતિજનં નત્વા વિદિત્વાગમં ।

હિત્વા સંગમધર્મકર્મઠાધિયાં પાત્રેષુ દત્વા ધનં ॥

ગત્વા પદ્ધતિમુત્તમક્રમજુષાં જિત્વાંતરારિવ્રજં ।

સ્મૃત્વા પંચનમસ્ક્રિયાં કુરુ કરક્રોડસ્થમિદ્દંસુખં ॥૧॥

મનુષ્ય જન્મ પામીને નિરર્થક ગુમાવી દેનાર માટે હિત શિક્ષાના બે વચનો પાછલા અંકમાં લખ્યા પછી હવે બાધિના ઔપધની પેઠે મનુષ્ય જન્મ સાર્થક થવા માટે ઇશ્વરુજ મેળવવાના સાધન રૂપ ઉપર લખેલો શ્લોક શ્રીસિંદુર પ્રકરમાં કહેલો છે.

“ અરિહંતના ચરણ કમળનું પૂજન કરીને, મુનિ મહારાજને નમસ્કાર કરીને, જૈનસિદ્ધાંતના રહસ્યને જાણીને, અધર્મ કર્મની બુદ્ધિવાળાઓના સં-

મનુષ્યજન્મ.

૯૧

મને તથા દહને, સુપાત્રને વિષે દ્રવ્યનો વ્યય કરીને, ઉત્તમ પુરુષોએ ચલાવેલ પદ્ધતિ પ્રમાણે ચાલીને, અભ્યંતર શત્રુ વર્ગને છતીને, તેમજ પંચપરમેષ્ઠી નમસ્કાર રૂપ મહા મંત્રનું સ્મરણ કરીને (હે ભવ્યજીવો !) ઇષ્ટ સુખ પ્રત્યે હસ્તગત કરે. ”

ઉપરના શ્લોકમાં બતાવેલી સર્વે ક્રિયા કરનાર પ્રાણી વાંછિત સુખ-સ્વર્ગ અને અપવર્ગના સુખ મેળવે તેમાં તો કાંઈ પણ આશ્ચર્ય નથી પરંતુ એમાંનું એક પણ કાર્ય જો શુભ ભાવ સંયુક્ત કરે તો પોતાના વાંછિત સુખને મેળવે તેમાં કાંઈ નવાઈ નથી.

પ્રથમ ચરિત્રતાના ચરણ કમળનું પૂજન કરવાનું બતાવ્યું છે. શાસ્ત્રોક્ત વિધિ સંયુક્ત ઉત્તમ ઉત્તમ દ્રવ્યો મેળવીને શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતની દ્રવ્યપૂજન કરીને ઉત્તમ ભાવવડે ભાવપૂજા-શ્રી જિનેશ્વરના ગુણ ગ્રામ સ્તવનાદિક કરનાર પ્રાણી અવશ્ય વાંછિત સુખને મેળવે છે. ઘણા પ્રાણીઓએ એવી રીતે ઇષ્ટસુખ મેળવ્યું છે. શ્રી હેમચંદ્રા ચાર્ય કૃતત્રીપદિ શલાકા પુરુષ ચરિત્રાંગત શ્રી રામચંદ્રાદિકના ચરિત્રમાં શ્રી અષ્ટાપદ મહાતીર્થની ઉપર શ્રી ત્ર્યમ્બકાદિક ચતુર્વિંશતીતીર્થકરોની સન્મુખ એકાગ્રતાએ ગીત વાજ્ર અને વૈશ્ણવિક ભાવપૂજન કરતાં રાત્રી નામના નવમા પ્રતિ વાસુદેવે તીર્થંકર નામ દર્મ ઉપાર્જન કર્યું એવો અધિકાર છે અને બીજા પણ અનેક પ્રાણીઓ શ્રી જિનેશ્વરની ભક્તિ કરવાથી સંસાર સમુદ્રનો પાર પામ્યા છે.

બીજું શુનિમહારાજને નમસ્કાર કરવાથી પણ સંસાર સમુદ્ર તરવો સરલ થઈ પડે છે કેમકે આ ભવ સમુદ્રનો પાર પગાડવાને સુગુરુ સમર્થ છે. કહ્યું છે કે—

અવદ્યમુક્તે પથિ યઃ પ્રવર્ત્તે ।

પ્રવર્ત્તયત્સન્યજનં ચ નિઃસ્પૃહઃ ॥

સ એવ સેવ્યઃ સ્વહિતૈષિણા ગુરુઃ ।

સ્વયં તરંસ્તારયિતું ક્ષમઃ પરં ॥૧॥

અર્થ—પાપ રહીત માર્ગને વિષે જો પોતે પ્રવર્તે છે, અન્યજનોને પ્રવર્તાવે છે, નિસ્પૃહી છે તેમજ પોતે (ભવ સમુદ્ર) તરતા સતા બીજાઓને તારવાને સમર્થ છે, એવા ગુરુ મહારાજના આત્મહિતેષ્ઠુ જનોએ સેવન કરવા યોગ્ય છે.

વિદલયતિ કુબોધં, બોધયસાગમાર્થં ।

૯૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સુગતિકુગતિમાર્ગે, પુણ્યપાપેવ્યનન્તિ ॥

અવગમયતિ કૃત્યાકૃત્યભેદં ગુરુયો ।

ભવજલનિધિપોતસ્તંવિનાનાસ્તિકશ્ચિત્ ॥૨॥

વળી ગુરુ વિના શુદ્ધ માર્ગની ઝોળખાણ પડતી નથી માટે આ જીવ સમુદ્ર તરવાને માટે ગુરુ પ્રવહણ સમાન છે. કહ્યું છે કે—

“ભવસમુદ્ર તરવાને માટે જહાજ ગુરુ મહારાજ શિવાય બીજું કશું નથી. કેમકે ગુરુ, કુબોધ-કુત્સિત જ્ઞાન જે મિથ્યાત્વ તેને દષ્ટી નાખે છે અને સિદ્ધાંતના અર્થનો બોધ કરે છે. વળી પુણ્ય અને પાપને વિષે સુગતિ કુગતિના માર્ગને પ્રકટ બતાવે છે અર્થાત્ પુણ્ય બંધ કરવાથી દેવગતિ મનુષ્ય ગતિરૂપ સુગતિની પ્રાપ્તિ થાય છે અને પાપના બંધનથી નર્કગતિ અને તિર્યચગતિ રૂપ માઠી ગતિમાં જવું પડે છે એમ સમજાવે છે તેમજ કૃત્ય તે કરવા યોગ્ય કાર્ય અને અકૃત્ય તે ન કરવા યોગ્ય કાર્ય તેનો ભેદ એટલે વિવેક તેને સમજાવે છે. માટે ગુરુ મહારાજના આ સંસારબંધમાંથી પાર પમાડનારા છે.

ગુરુના ગુણનું વર્ણન કર્યે પાર આવે તેમ નથી કેમકે તેઓ નિઃસ્વાર્થ બંધુ છે, નિરંતર પરાપકારને વિષેજ તત્પર છે, સંસારરૂપ અટકીમાં પરિબ્રમણ કરનારા પ્રાણીઓનું રાગદ્વેષાદિક ચોરાથી હરાઈ જવું પુણ્યરૂપ દ્રવ્ય અટકાવીને તેમને શુદ્ધ માર્ગે ચડાવે છે જેથી તેઓ નિર્વિઘ્નપણે મોક્ષ નગરે પહોંચે છે. એવા ગુરુ મહારાજના ચરણક્રમજનું જેઓ નિરંતર શેવન કરે છે તેઓ આ જીવપંકમાં નિમગ્ન થતા નથી અને થયેલા હોય છે તો ગુરુ તેમનો ઊદ્ધાર કરે છે. સાંસારિક પક્ષમાં હિત ધૃષ્ટિનાર તરિકે દેખાતા માતા પિતા, ભાઈ, બહેન, સગા સંબંધી, કુટુંબ પરિવાર, પુત્ર, કન્યા, મિત્રાદિક સર્વે તાત્કીક રીતે જોતા હિત ધૃષ્ટિનારા નથી પરંતુ અહિતનેજ કરનારા છે કેમકે તેઓ હરેક રીતે સંસારમાં વધારે ખુંચાવવાનો પ્રયત્ન કરનારા છે એટલુંજ નહીં પણ સ્વાર્થને તાકનારા હોવાથી સ્વાર્થ સરે ત્યાં સુધીજ સ્નેહ દેખાડનારા છે. અને ગુરુ મહારાજ તો નિઃસ્વાર્થ સ્નેહ ધરાવનારા છે, વળી આ સંસારમાંથી જેમ વહેલો નિસ્તાર થાય તેમજ કરનારા છે માટે ખરા હિતેચ્છુ તો તેઓજ છે. માટે પ્રારંભના શ્લોકમાં કહ્યા મુજબ યતિ જનજે યુનિ મહારાજ તેમને તમસ્કાર કરીને વાંચિત સુખને હસ્તગત કરે.

મનુષ્ય જન્મ.

૯૩

હવે ત્રીજું આગમને સિદ્ધાંત તેનો રહસ્ય જાણવાથી પણ વાંચિત સુખની પ્રાપ્તિ સદને થાય છે કારણ કે સિદ્ધાંતનો રહસ્ય જાણનાર પ્રાણી ખરેખર વસ્તુ સ્વરૂપ જાણે છે અને તે પ્રમાણે જાણવાથી જડ ચૈતન્યની તેજસ્વરૂપતાની ઓળખાણ પડે છે તેથી તેઓ આત્મસ્વરૂપથી સાંસારીક સર્વે ઉપાધીઓને ન્યારી સમજે છે. પુત્ર કળત્રાદિક તથા દ્રવ્યાદિકને પોતાના જાણતા નથી તેમ તેના ઉપર મમત્વ ભાવ એટલે પોતાપણું ધારણ કરતા નથી એટલુંજ નહીં પણ પોતાના શરિરની ઉપર પણ મુઠા ન ધરાવતાં સાતા અસાતામાં, સ્પર્શ દુખમાં તેમજ બીજી સર્વે અવસ્થાઓમાં કર્મની વિચિત્રતા જાણીને પોતાના આત્માને તેનાથી ન્યારો રાખે છે. વળી મનુષ્ય જન્મ પામીને ખરું જાણવાનું તો એજ છે. બાકી સાંસારીક ઉપાધીઓને મારી મારી કરનારા તો અનેક પ્રાણીઓ મનુષ્ય જન્મને ફેગટ ગુમાવી દઇને બવાટવીમાં પરિભ્રમણ કર્યા કરે છે. માટે જોણે જૈન સિદ્ધાંતનો રહસ્ય જાણ્યો તેને ભવ સમુદ્ર તે એક ખાખોચીયા જેવો તરવાને સરલ થઈ પડે છે તેથીજ ઉપરના કાવ્યમાં કહ્યું છે કે સિદ્ધાંતના રહસ્યને જાણીને વાંચિત સુખને હસ્તગત કરો.

હવે મુળ કાવ્યમાં ચોથી વાત એ કહે છે કે અધર્મ કર્મની બુદ્ધિવાળાઓના સંગને તજી દઇને વાંચિત સુખને મેળવો. કેટલાએક અજ્ઞાની પ્રાણીઓ અધર્મી પુરૂષોના સંગથી અધર્મ કર્મમાં પ્રવૃત્ત થઈ મનુષ્યભવ એજે ગુમાવી દેય છે એટલુંજ નહીં પણ સમજી મનુષ્યો પણ અધર્મીઓના સંગમાં રહે છે તો જરૂર તેનો પાસ લાગવાથી ખરાબ થાય છે. સુગંધી વસ્તુઓને દુર્ગંધનો વાસ એસતાં વિલંબ લાગતો નથી માટે અધર્મીજનોનો સંગ સર્વથા તજી દેવો. નિર્જીણીનો સંગમ શુંશું હાની ઉત્પન્ન કરે છે તે ઉપર કહ્યું છે કે—

‘‘હિમતિ મહિમાંભોજે ચંડાનિલત્યુદયાબુંદે ।

દ્વિરદતિ દયારામે ક્ષેમક્ષમામૃતિ વજ્રતિ ॥

સમિધતિ કુમલ્યગ્રૌ કંદલ્યનીતિલતાસુ યઃ ।

કિમભિલપતા શ્રેયઃ શ્રેયઃ સ નિર્ગુણસંગમઃ ॥૧॥

“ મહત્વરૂપ કમળને વિષે જે પ્રચંડ વાયુની પેઠે આચરણ કરેછે, ધન

૧ હરિણીવૃત્ત.

૯૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ધાન્ય પ્રતાપની વૃદ્ધિરૂપ મેધને વિષે જે હસ્તીને પેટે આચરણ કરે છે, કલ્યાણરૂપ પર્વતને વિષે જે વજ્રની પેટે આચરણ કરે છે, કુમતિરૂપ અગ્નિને વિષે જે કાષ્ટની પેટે આચરણ કરે છે અને અન્યાયરૂપ વહીને વિષે જે કંદની પેટે આચરણ કરે છે એવો અત્યંત કનિષ્ઠ નિર્ગુણીનો સંગમ શું કલ્યાણને ધ્વંષ કરનાર પુરૂષે આશ્રય કરવા યોગ્ય છે? અર્થાત્ આશ્રય કરવા યોગ્ય નથી.

ઉપરના શ્લોકનો ભાવાર્થ એવો છે કે નિર્ગુણીનો સંગમ પ્રાણીના મહત્વનો નાશ કરે છે અર્થાત્ હલકાઈ કરે છે, ઉદયનો નાશ કરે છે, દયાના વને દૂર કરે છે. કલ્યાણનો વિનાશ કરે છે, કુમતિની વૃદ્ધિ કરે છે અને અનિતીના ખીજને રોપે છે માટે નિર્ગુણી-અધર્મીજનોનો સંગ સર્વથા તથા દેવો એજ શ્રેયસ્કર છે. અને જેણે નિર્ગુણીનો સંગ તથા દીધો છે તેને સદ્ગુણીનો સંગમ સહેજે થાય છે; સદ્ગુણીનો સંગમ અલંકાર લાભ કરે છે માટે મૂળ કાવ્યમાં કહ્યા મુજબ અધર્મ કર્મમાં પ્રવૃત્ત મનુષ્યનો સંગ તથા દંષ્ટને વાંચ્છિત સુખને હસ્તગત કરો.

ગુણી નિર્ગુણીના સંગ ઉપર એક વ્યવહારિક દૃષ્ટાંત છે કે—એક વનમાં એક વૃક્ષની ઉપર રહેનાર પોપટની સ્ત્રીને બે બચ્ચાં આવ્યાં. અનુક્રમે વૃદ્ધિ પામ્યા. એકાદ તેની માતા તેને મુકીને ચરવા ગયું. પાછળ પાર્શ્વીએ આવીને બંને બચ્ચાંને પકડ્યા. તેમાંથી એકને બિલ્લ પાસે વેચ્યું અને બીજાને કોઈ ઋષિના આશ્રમમાં વેચ્યું. ત્યાં બંને બચ્ચાં મોહોટા થયા અને સંગ પ્રમાણે બોલવા શિખ્યા. એકતું નામ ગિરિશુક પાડ્યું અને બીજાનું નામ પુષ્પશુક પાડ્યું. એકદા એક રાજા અથ ઉપર ચડી નગર બહાર નિકળતાં અથે અપહરવાથી અટવીમાં આવી ચડ્યો. ત્યાં બિલ્લના મકાન આગળથી નીકળ્યો એટલે તેને જોઈને ગિરિશુક બોલ્યો કે—હે બિલ્લ! અહીંથી આ લાખીણો મારણસ જાય છે તેને લુટી લ્યો. આ વચન સાંભળી રાજા ભયભ્રાંત થયો થકો નાસતો નાસતો અનુક્રમે તાપસના આશ્રમ પાસે આવ્યો એટલે તેને દેખીને પુષ્પશુક બોલ્યો—હે ઋષી! આ રાજા આવે છે તેથી તેની ભક્તિ કરો. ઋષી તત્કાળ બહાર આવ્યા અને રાજાનો આદર સત્કાર કર્યો. પછી રાજાએ શુકને હાથ ઉપર બેસારીને પુછ્યું કે હે શુક! મેં તારાં વચન પણ સાંભળ્યાં અને બિલ્લના શુકના વચનો પણ સાંભળ્યા પરંતુ તારામાં અને તેનામાં બહુજ અંતર છે. તારાં વચનોથી હું

સંબોધસત્તરી.

૯૫

બહુજ પ્રસન્ન થયોછું. એટલે શુક બોલ્યો કે ‘હે રાજેન્દ્ર !

માતાપ્યેકો પિતાપ્યેકો, મમ તસ્ય ચ પક્ષિણઃ પિક્ષણઃ ।

અહં તુ મુનિભિરાનીતઃ, સચનીતો ગવાશિભિઃ ॥ ૧ ॥

“મારી અને તે પક્ષીની માતા પણ એક છે અને પિતા પણ એક છે પરંતુ મને મુનીઓ લાવ્યા છે અને તેને બિલ્લો લાવ્યા છે.”

ગવાશિનાં વૈ સ ગિરઃ શૃણોતિ, અહં તુ રાજન્ મુનિ પુંગવાનાં ।

પ્રત્યક્ષમેતદ્ ભવતાપિ દૃષ્ટં, સંસર્ગજા દોષગુણા ભવંતિ ॥ ૨ ॥

“તે શુક નિરંતર બિલ્લોની વાણીને સાંભળે છે અને હું નિરંતર મુની શ્રેષ્ઠની વાણીને શ્રવણ કરું છું તેથી હે રાજન્ તમોએ પણ પ્રત્યક્ષ દીકું કે સંસર્ગથીજ શુણ અને દોષ ઉત્પન્ન થાય છે.”

ઉપરના દૃષ્ટાંત ઉપરથી સાર એ લેવાનો છે કે સંગ ઉત્તમ મનુષ્યો-નોજ કરવો. અધમનો સંગ કદાપિ પણ ન કરવો.

હવે મુજ શ્લોકમા પાંચમી વાત એ કહે છે કે સુપાત્રને વિષે ધન વ્યય કરીને વાંચિત સુખને હસ્ત કરો.

(અપૂર્ણ.)

સંબોધસત્તરી.

(અનુસંધાન પાને ૭૬ થી.)

જ્યણુા વિષે કલ્પાનંતર શાસ્ત્રકાર હવે કષાય સંબંધે કહે છે—

જં અજ્ઞિઅં ચરિત્તં, દેસૂણા અ પુવ્વકોડીણ ।

તં પુણં કસાયમિત્તો, હારેઈ નરો મુહુત્તેણ ॥ ૬૮ ॥

અર્થ—દેશેજણુા પુર્વ કોડ વર્ષ પર્યંત ચારિત્ર પાળવાથી જે ચારિત્ર શુણુ ઉપાજન કર્યો હોય તેને એક મુહુર્ત માત્ર કષાય કરવાથી પ્રાણી હારી જાય છે.

ભાવાર્થ—ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ એ ચાર કષાય છે. તીવ્રપણે કરેલા કષાય અત્યંત દોષને જીતવન કરે છે. તેનામાં એવો અનિવાર્ય દોષ છે કે એક મુહુર્ત-એ ઘડી પર્યંત કરેલ કષાય કોડ પુર્વ પર્યંત ચાચરેલા ચા-

૯૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

રિતને ભસ્મ ભૂત કરી નાખે છે. કપાય અમિ સમાન*છે અમિનો કણુ માત્ર જેમ બે સુમાર ધાસના સમુદ્ધને કણુમાત્રમાં બાળી દેવા સમર્થ છે તેમજ કપાય પણ કણુ માત્રમાં ચારિત્ર.ગુણને નિર્મુળ.કરી નાખે છે.

હવે ચારે કપાયના દોષનું પૃથક્ પૃથક્ વર્ણન કરે છે—

કોહો પીડ પળાસેઈ, માળો વિણય નાસળો ।

માયા મિત્તાણિ નાસેઈ લોહો સવ્વવિનાસળો ॥ ૬૯ ॥

અર્થ—ક્રોધ પ્રીતિનો નાશ કરે છે, માન વિનયનો નાશ કરે છે, માયા મિત્રાઈનો નાશ કરે છે અને લોભ સર્વ વિનાશી છે. ૬૯

ભાવાર્થ—ક્રોધી મનુષ્ય બહુ કાળની પ્રીતિનો સ્વરૂપ સમયમાં નાશ કરે છે. કારણ કે જ્યારે તે ક્રોધને પરવશ થાય છે ત્યારે તેના આવેશમાં પોતાના પ્રીતિપાત્ર મનુષ્યને પણ ન કહેવાના વચનો કહે છે જેથી તત્કાળ પ્રીતિનો નાશ થાય છે, માન-અહંકાર વિનયનો નાશ કરે છે અર્થાત્ અહં-કારી મનુષ્ય પોતે ઝાઝી બુદ્ધિવાળો, ઝાઝો વિદ્યા બાણેલો તેમજ સ્વરૂપ ઋદ્ધિવાળો હોય છે તો પણ અભિમાન ઘસ્ટ હોવા થકી ક્રોધને પણ વિશેષ બુદ્ધિશાળી, વિશેષ વિદ્વાન તેમજ વિશેષ ધનવંત બાણેલો નથી અને તેથી ક્રોધને પણ વિનય કરતો નથી. કદી ક્રોધને પોતાથી વિશેષ બાણે છે તો પણ અભિમાનને યોગે આપણે ક્રોધનો વિનય કરવાની શું જરૂર છે એમ વિચારી અક્કડને અક્કડ રહે છે. અને વિનય ગુણ એ સર્વ ગુણોનું મૂળ છે તેનો નાશ કરે છે. માયા મિત્રાઈનો નાશ કરે છે એટલે મિત્રો સાથે પણ તે કપટ ક્રિયા કર્યા કરે છે તે બાણે થયાથી મિત્રાઈનો તત્કાળ નાશ થાય છે કેમકે જ્યાં અંતઃકરણમાં ભેદ થયો ત્યાં મિત્રાઈ કદી પણ ટકી શકતી નથી. એટલે માયા મિત્રાઈનો નાશ કરે છે તેમાં કાંઈ પણ શક નથી અને લોભ સર્વ વિનાશક છે કારણ કે લોભ ઘસ્ટ મનુષ્ય પ્રીતિને ગણતો નથી, વિનયની તેને જરૂર નથી, મિત્રાઈને તો દૂરથી તણ દેય છે કેમકે મિત્રના કાર્યમાં પણ લોભવડે લાલચ કરે છે. લોભના હૃદયથી ખીન્ન અનેક પ્રકારના પાપ આચરણ કરે છે ક્રોધ પણ પ્રકારનો આરંભ કરતાં ડરતો નથી અર્થાત્ સર્વ અકાર્યો લોભી મનુષ્ય કરે છે તેથી લોભને સર્વ વિનાશી કહેલો છે. હવે ચારે કપાયોનું પૃથક્ પૃથક્ વર્ણન કરતાં પ્રથમ ક્રોધવડે પોતાના ચારિત્ર ગુણને વિનાશ કરનાર અંડકૌશીકની કથા નીચે પ્રમાણે શાસ્ત્રમાં કહેલી છે—

	માહ વિવેકનો રાસ.	૨-૮-૦
૪	ભાગ ચોથો (શ્રી વંદીતાસુત્રની ટીકા. અર્થ ક-થાઓ યુક્ત.	૩-૦-૦
૫	ભાગ પાંચમો (કર્પૂર પ્રકર તથા દૃષ્ટાંત શતક અર્થ કથા યુક્ત તથા ભુવનભાનુ કેવળીનો રાસ.	૨-૮-૦
૬	ભાગ ૬ ઠો (શ્રી ગૌતમ કુંઠ પ્રકરણ મોટી ક-થાઓ યુક્ત)	૨-૮-૦
૭	શ્રી પૂર્વદેશ તીર્થ સ્તવનાવળી	પાકાપુંઠાની ૦-૫-૦ કાચા પુંઠાની ૦-૪-૦
૮	દર્શન ચોવીસી મોટી રંગીત.	૦-૮-૦
૯	અઢીઢીપના નકશાની હકીકત વિગેરેની.	૦-૨-૦
૧૦	શ્રી શત્રુંજયનો નકશો મોટો રંગીત.	૧-૦-૦
૧૧	શ્રીજૈનકલ્પવૃક્ષ. (પટ્ટાવળી)	૧-૪-૦
૧૨	મુનિરાજ શ્રી આત્મારામજી કૃત પૂજાઓની શાસ્ત્રી	૦-૪-૦
૧૩	વચ્છરાજનો રાસ	ગુજરાતી ૦-૬-૦
૧૪	રતીસાર કુંમારજી ચરિત્ર	૦-૩-૦
૧૫	વત્સરાજ ચરિત્ર	૦-૩-૦
૧૬	નળદમયંતી ચરિત્ર	૦-૩-૦
૧૭	નવસ્મરણ મૂળ. બહુ મોટા શાસ્ત્રી	૦-૪-૦
૧૮	કુંઠક મત સમિક્ષા.	૦-૧૦-૦
૧૯	કુંઠકલિત શિક્ષા (ગરબ દીપિકા સમીર)	૦-૮-૦
૨૦	મિથ્યા પ્રચાર	૦-૨-૦
૨૧	પ્રાતઃસ્મરણ મંગળ પાઠ	૦-૦-૬
૨૨	પુણ્યાલય ચરિત્ર.	ગુજરાતી ૦-૪-૦
૨૩	પરિશિષ્ટ પર્વ (સ્થવીરાવળી ચરિત્ર) સંસ્કૃત અ. પ. તુ. ૨-૪-૦	
૨૪	સારસ્વત વ્યાકરણ (ચંદ્રકીર્તી ટીકા સંયુક્ત સંપૂર્ણ.	૩-૮-૦
		પૂર્વાદ્ય. ૧-૪-૦
૨૫	પાંચપ્રતિકમણ સૂત્ર સ્તવન વિગેરે વધારા સાથે.	૧-૪-૦
૨૬	સિદ્ધાચળજી વર્ણન	ગુજરાતી ૦-૬-૦
૨૭	સદુપદેશમાળા (નિતિની કથાઓ.)	૦-૧૨-૦
૨૮	રહામંજરી નાટીકા સંસ્કૃત.	૦-૮-૦
૨૯	વૈરાગ્ય રતનાકર (ભવવૈરાગ્ય શતક. વિસ્તાર યુક્ત અર્થ કથાઓ.	૧-૦-૦
૩૦	મોક્ષમાળા (વાંચવા લાયક યુક્ત)	૧-૦-૦
૩૧	ચરિતાવળી (જૈન કથા સંગ્રહ) અત્યંત રસિક.	૧-૪-૦
૩૨		સોનેરી નામવાળી ૧-૬-૦
૩૩	જૈન કથા સંગ્રહ ભાગ પહેલો (યુગ્મધની)	૧-૦-૦
૩૪	” ભાગ ૨ જો	૦-૨-૦

૩૫	જન જ્ઞાન કથા સંગ્રહ.	૦-૬-૦
૩૬	જૈનદિપક સ્તવનાવળી.	૦-૪-૦
૩૭	પાંચ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર ગુજરાતી કાંઈક વધારાવાળી મોટા અક્ષરની	૦-૧૪-૦
૩૮	ગહુળી સંગ્રહ વધારાવાળી.	૦-૧૦-૦
૩૯	જૈન સુભોધ પ્રકાશ ભાગ ૧ ભો (મુક્ત મુક્તાવળી વિગેરે પદ્ય ગ્રંથો) કાવ્યા પુઠાની	૦-૨-૦
	કપડાના પુઠાની	૦-૨-૬
૪૦	શ્રી ઉપદેશ માળા અન્વયયુક્ત આળાવભોધ સહીત.	૨-૦-૦
૪૧	સ્થુળીભદ્ર ચરિત્ર.	૦-૨-૦
૪૨	હૃદયક ફોટોગ્રાફ.	૦-૧૦-૦
૪૩	શત્રુજય સ્તવન સંગ્રહ.	૦-૩-૦
૪૪	અમરકોશ સદીક.	૧-૦-૦
૪૫	આત્મવિલાસ સ્તવનાવળી.	૦-૬-૦
૪૬	મુનિરાજના આરમાસા.	૦-૦-૬
૪૭	શ્રેણીક રાજનો રાસ તથા અષ્ટપ્રકારી પુજનો રાસ.	૦-૬-૦
૪૮	અભયકુમારનો રાસ.	૦-૬-૦
૪૯	જૈની કક્કાના કાગળો.	૦-૦-૬
૫૦	હડીસિંહના અંજનસલાકાના ઢાળીયાં.	૦-૨-૦
૫૧	ચૈતવંદન સ્તવન સ્તુતિની ચોવીશીઆ.	૦-૩-૦
૫૨	આત્મભોધ ને જીવની ઉત્પત્તિ.	૦-૩-૦
૫૩	જૈન કાવ્ય સાર સંગ્રહ. (છગનસાલ ઉમેદચંદની)	૨-૦-૦
૫૪	ચરિત્ર સંગ્રહ.	૧-૮-૦
૫૫	અજ્ઞાનતિમિર ભાસ્કર. (કિંમત ઘટાડી છે)	૨-૦-૦

વિજ્ઞાપના.

અઠાઇ મહોત્સવ અને પર્યુષણ પર્વ વિગેરે હોવાથી અવકાશ ન મળવાને લીધે આ અંક મોટો બહાર પડ્યો છે પરંતુ આસો માસ પછીથી પાછા ખરાબર મુદતસરજ બહાર પાડવા મા આવશે.

લવાજમ એક વર્ષ ઉપરાંતનું લેહેણ છતાં મોકલવામાં આગ સ થાય છે પરંતુ એ સજ્જનને અને શાહુકારને બંનેને ઘટતું નથી. સ્થળ સંકોચના કારણથી લવાજમની પહોંચ આવતા અંકમાં અપાશે.

ચોપડીઆ મંગાવનારને વેલ્યુપેખસથી મંગાવવી વધારે અતુકળ છે. પોસ્ટમાં ટીકીટો મોકલનારે જોખમ પોતાને મારે સમજવું.

વ્યવસ્થાપક.